

sagt, men han læser ikke op, hvad den engelske Kommission foreslaar. Og hvad foreslaar den engelske Kommission? Ja, den foreslaar saa nær, som det vel er muligt, det samme, som foreslaas af den overordentlige Kommission og nu ved Regeringsforslaget her. Den engelske Kommission foreslaar en praktisk Undersøgelse af de forskellige koncentrerede Bedrifter, om der sker Misbrug, og dernæst foreslaar den at nedsætte en Domstol til ikke just at dømme, men til at fremsætte Forslag for Rigsdagen. Det, der er Forskellen mellem det engelske Forslag og det danske, er, at det engelske Forslag gaar ud fra, at Undersøgelsen skal foregaa i et ministerielt Departement, altsaa det skal være en rent bureaukratisk, departemental Undersøgelse, og derefter skal et Tilsynsraad eller en Domstol, som er sammensat paa den nærmere angivne Maade af de forskellige Organisationer, foretage det videre i Sagen. I det danske Forslag er disse to Virksomheder samlede, og jeg tør tro, at det stemmer bedst overens med, hvorledes vore Forhold i det hele har udviklet sig, at man ikke sætter den departementale, den bureaukratiske Undersøgelse ind, men at man lægger Undersøgelsen og den videre Virksomhed — som jo ikke er den afgørende Virksomhed, thi det afgørende kommer først, naar Administrationen og Lovgivningsmagten træffer Forholdsregler — det samme Sted. Men i Virkeligheden foreslaar den engelske Kommission og den danske Kommission ganske det samme. Der er ogsaa en anden Forskel — jeg maa sige, at det er mig umuligt at forstaa, at det kan have nogen saa afgørende principiel Betydning, som det ærede Medlem mener, det har —, nemlig at der i dette Tilsynsraad, som foreslaas her, sidder fire Medlemmer som Repræsentanter for Rigsdagen. Det ærede Medlem betegner dem som Politikere. Der staar nu for det første ikke noget om, at det skal være 4 Medlemmer af Rigsdagen, men der staar, at det skal være 4 Medlemmer valgte af Rigsdagen. (*Fraenkel*: De bliver vist ikke valgt udenfor!). Det er meget muligt; for øvrigt kender man mange Eksempler paa, at Rigsdagen har valgt andre end sine egne Medlemmer; naar den har skullet udøve et saadant Hverv. Men dernæst tror jeg, det ærede Medlem tager fejl, naar han mener, at Rigsdagen er nævnt her, for at der skal sættes 4 Politikere ind. Jeg tror, man har valgt Rigsdagen for at sætte ind 4 Repræsentanter for den almindelige Op-

fattelse, for den almindelige borgerlige Bedømmelse af Forholdene, for Forbrugernes Interesser, hvad man nu vil kalde det. Jeg tror ikke, man har nogen højere Instans end Rigsdagen, som er Folkets Repræsentation, til at foretage dette Valg. Jeg maa tilstaa, jeg forstaaer ikke, hvorfor det ærede Medlem mener, at det skulde ødelægge et saadant Tilsynsraad, at der kommer en Repræsentation ind, valgt af Folkets Repræsentation. Det indeholder i Virkeligheden en saadan Mistillid til den Virksomhed, det ærede Medlem udøver ... (*Fraenkel*: Ja!). Ja, siger det ærede Medlem ..., at jeg ikke ret forstaaer, hvorledes han mener at kunne udøve en saadan Virksomhed, som er egnet i den Grad til at vække hans egen Mistillid. Men enhver kender jo sig selv bedst, saa det har maaske sine Grunde.

Jeg skal derefter gaa over til det ærede Medlems eller det konservative Folkepartis Ændringsforslag til Lovforslaget. Det ærede Medlem har villet hævde, at Mindretallets Ændringsforslag til Lovforslagets § 1, i Modsætning til Regeringsforslaget, definerede Begrebet Monopol. Det kan jeg ikke erkende. Hvis det ærede Medlem vil se, hvorledes Monopolet defineres i den engelske Trust-Kommissions Betænkning, vil han i det Afsnit, hvor Kommissionen gaar over til at indstille, finde følgende: „Det bør paalægges Handelsministeriet eller det Regeringsdepartement, som herefter maatte komme til at udøve Tilsynet med Handel og Industri, fra alle tilgængelige Kilder at indhente Oplysning om Karakteren, Omfanget og Udviklingen af Truster, Selskaber, Firmaer, Sammenslutninger, Overenskomster og Arrangements, der har Hensyn til Minedrift, Fabrikker, Manufakturur, Pengevæsen og Befordringsvæsen, og hvis Formaal det er at regulere Priser og Tilbud af Varer og Tjenesteydelser, der fremstilles eller ydes i det forenede Kongerige eller indføres i det forenede Kongerige, eller at indføre Indskrænkninger i Markederne herfor, eller at regulere Taksterne for Befordring og Befordringsvæsenet, forsaavidt saadant gaar i Retning af at skabe Monopoler eller begrænse den normale Erhvervsfrihed.“ Med andre Ord, Hovedsætningen er: „hvis Formaal det er at regulere Priser og Tilbud af Varer og Tjenesteydelser ..., forsaavidt saadant gaar i Retning af at skabe Monopoler eller begrænse den normale Erhvervsfrihed“. Dette er i Regeringsforslaget udtrykt ved: „Virksomheder ..., som er i Stand til at udøve en bestemmende Indflydelse paa Pris- og Omsæt-